

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОСНОВНИ СУД БОР

П.1. [REDACTED]

Дана: 11.децембра 2012.год.

У ИМЕ НАРОДА

Основни суд у Бору као парнични по судији појединцу Јасмини Исаков, у правној ствари тужиље [REDACTED] из [REDACTED] ул. [REDACTED] чији је пуномоћник [REDACTED] адвокат из Бора, против туженог Здравствени центар [REDACTED] ул. [REDACTED] чији је пуномоћник адвокат [REDACTED] из Бора, ради поништаја решења и утврђења, после одржане и закључене главне расправе у присуству тужиље и пуномоћника странака, донео је дана 11.децембра 2012.године, следећу:

ПРЕСУДУ

I УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиље [REDACTED] из Бора, па се према туженику Здравствени центар [REDACTED] поништава као неправилно и незаконито решење о престанку радног односа тужиље бр.4314 од 16.јула 2012.године и тужени обавезује да тужиљу врати на рад и да јој име накнаде штете неисплаћене зараде, за период од августа до враћања на рад, исплати, и то: за август 2012.године 8.838,00 динара а од 01.септембра 2012.године до дана враћања на рад месечно по 17.676,00 динара, све са законском затезном каматом на сваки месечни износ од последњег дана у наредном месецу за претходни месец до коначне исплате, све у року од 8 дана под претњом извршења.

II УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиље [REDACTED] из Бора па се према туженику Здравствени центар [REDACTED] утврђује да је тужиља засновала радни однос на неодређено време, почев од 14.августа 2012.године.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара, у року од 15 дана, под претњом извршења.

Образложење

Тужиља је у тужби, поднесцима и на расправи преко пуномоћника навела да је била у радном односу код туженог, на радном месту спремачице, почев од 15.07.2011.године, да је са тужеником закључивала уговоре о раду на временски период од два, три и шест месеци, да је последњи Уговор о раду закључен 08.јуна 2012.године.Навела је да је тужени донео решење о престанку радног односа 16.07.2012.године, када је утврђено да јој радни однос престаје са 14.08.2012.године, да је ово решење незаконито па је тражила његов поништај наводећи да је код туженика радила без прекида од момента заснивања радног односа до момента престанка и да су се стекли услови да јој радни однос на одређено време прерасте у радни однос на неодређено време.Тражила је накнаду штете у виду зараде коју би примила да није донето оспорено решење, и то за део августа 2012.године до дана враћања на рад, у опредељеним износима, са законском затезном каматом.За доказ се позвала на увид у исправе и саслушање странака а трошкове тражила и определила.

Тужени је у одговоруна тужбу, и на расправи преко пуномоћника оспорио тужбени захтев тужиље у целости наводећи да је донето решење правилно и законито, да за прерастање радног односа у неодређено време нису испуњени законски услови, да је тужиља била распоређена на одржавање круга у сервису Болница и одржавању круга у сервису Дома здравља у Бору. Предложено је одбијање тужбеног захтева. За доказ се позвао на [REDACTED] исправе а трошкове тражио и определио.

Суд је извео предложене доказе, исте ценио у смислу чл.8 ЗПП-а, па је нашао да је ваљало одлучити као у изреци пресуде а са следећих разлога:

Увидом у решење Здравственог центра [REDACTED] од 16.јуна 2012.године утврђено је да тужиља [REDACTED], на пословима спремачице и радника на одржавању круга у сервису Болнице, Одсека сервиса за хигијену Здравственог центра [REDACTED] пре [REDACTED] однос закључно са 14.августом 2012.године.У образложењу решења је наведено да јој радни однос престаје истеком рока за који је заснован Уговором о раду бр. 3518 од 08.06.2012.год., на одређено време до два месеца.

Увидом у Уговор о раду бр.3518, од 08.06.2012.године утврђено је да је исти закључен између тужиље као запослене и туженог као послодавца, да је чланом 2 одређено да ће запослена обављати послове спремачице и радника на одржавању круга у сервису Болнице, Одсека сервиса за хигијену Здравственог центра [REDACTED] и да је радни однос заснован на одређено време, у трајању од два месеца, почев од 15.јуна 2012.год.

На основу Уговора о раду бр.8223 од 12.12.2011.године тужиља је на овим истим пословима као у претходном уговору, засновала радни однос на одређено време до шест месеци, почев од 15.12.2011.године.

По Уговору о раду бр.6443 од 30.09.2011.године тужиља је засновала радни однос у трајању од два месеца, почев од 15.10.2011.године а овај је уговор закључен након доношења решења о престанку радног односа од 27.09.2011.године у коме је одређено да тужиља [REDACTED] радни однос престаје закључно са 14.10.2011.године.

Такође је суд извршио увид и у остале Уговоре о раду на одређено време, које је тужиља закључила са тужеником, и то:бр.4304 од 29.06.2011.године, за радни однос почев од 15.07.2011.године закључно са 14.10.2011.године, бр. 109 од 10.01.2011.године, за радни однос на одређено време до шест месеци, почев од 15.01.2011.год., бр.7065 од 13.01.2010.године, за радни однос на одређено време до три месеца, почев од 15.10.2010.године и у број 4307 од 29.06.2011.године, за радни однос на одређено време, почев од 15.07.2011.године до 14.10.2011.године.

Такође, из табеларног дела Правилника о организацији и систематизацији радних места у Здравственом центру [REDACTED] утврђено је да је под ознаком "Д/4-Одсек сервиса за хигијену" предвиђено по систематизацији радно место спремачице и радника на одржавању круга у сервису Дома здравља и то за 25 извршилаца и спремачице и радника на одржавању круга у сервису Болнице, за 46 извршилаца.

Тужиља је, саслушана у својству парничне странке, навела да је код туженог, на пословима спремачице засновала радни однос још 26.априла 2005.године, на одређено време, да су уговори стално продужавани, односно закључивани нови на по два, три или шест месеци и да је тако радила до 14.09.2012.године када јој је престано радни однос.Насвела је

да је послове обављала углавном као спремачица али је радила и све друго што се од ње тражило, да је радила у болници и у дому здравља. Навела је да је све време радила без прекида, да није имала ни дан прекида између уговора и да јој је формално уручивано решење о престанку радног односа да би се потом други уговор закључно наредног дана. Навела је да је у периоду од 26.09.2010.године, када јој је по решењу престао радни однос због истека претходног уговора, наставила да ради и радила 18 дана тачније до 14.10.2010.године, преко уговора са посредничком Агенцијом "Невена" али да тај уговор није потписала, да га није чак ни видела, међутим у радној књижици је назначен печат ове агенције. Навела је и то да је зараду примала редовно и годишњи одмор користила у складу са законом и да са тужеником није водила никакав радни спор.

Овакав исказ тужиље суд је ценио и прихватио као истинит и објективан налазећи да је исти у целисти поткрепљен чињеничним стањем утврђеним из писмених исправа.

Увидом у фотокопију радне књижице на име тужиље суд је утврдио да је тужиља [REDACTED] радила најпре код послодавца [REDACTED] у периоду од 01.06.1994.године до 30.11.1996.године а да је од 26.04.2005.године радила код Здравственог центра [REDACTED] све до 14.08.2012.године а који датум није евидентиран у радној књижици као датум престанка радног односа већ у оспореном решењу о престанку радног односа.

У периоду од 2010.године тужиља је радила по уговорима од 26.09.2009.год. до 25.03.2010.год., затим од 26.03.2010.год. до 25.09.2010.год., потом од 26.09.2010.год. до 14.10.2010.године а радни је однос обављала преко другог послодавца, Агенције за чишћење објеката "Невена". Од 15.10.2010.год. до 14.01.2011.год. поново је евидентирана код Здравственог центра као послодавца а такође и од 15.01.2011.год. до 14.07.2011.године. Даље од 15.07.2011.године до 14.10.2011.године, затим од 15.10.2011.године до 14.12.2011.године као и од 15.12.2011.године до 14.06.2012.године и од 15.06.2012.године без евидентираних датума престанка.

Имајући све напред наведено у виду суд налази да у конкретном случају несумњиво стоје разлози за основаност тужбеног захтева тужиље када тражи поништај решења о престанку радног односа бр.4314 од 16.јула 2012.године.

По овом је решењу одређено да тужиљи престаје радни однос закључно са 14.августом 2012.године, са образложењем да је тужиљи истекао Уговор о раду на одређено време који је закључен под бр.3518, 15.06.2012.године.

Ово решење је незаконито из разлога што је тужиља код туженика као послодавца, по закљученим уговорима непрекидно радила 13 месеци, почев од 15.07.2011.године па до 14.08.2012.године.

Тужиља је тражила утврђење да јој је радни однос на одређено време престао у радни однос на неодређено време почев од 15.јула 2011.године.

Према чл.31 ст.1 Закона о раду прописано је да Уговор о раду може да се закључи на неодређено или одређено време док је чланом 37 истог закона прописано да се радни однос заснива на време чије је трајање унапред одређено, када су у питању: сезонски послови, рад на одређеном пројекту, повећање обима послова који траје одређено време и сл., за време трајања тих потреба, стим што тако заснован радни однос непрекидно или са прекидима не може трајати дуже од 12 месеци при чему је ставом другим одређено да се под прекидом не сматра прекид рада краћи од 30 дана. Ставом 4 поменутог члана прописано је да радни однос

заснован на одређено време постаје радни однос на неодређено време, ако запослени настави да ради најмање 5 радних дана по истеку рока за који је заснован радни однос.

Дакле, радни однос ради обављања орочених послова може трајати најдуже 12 месеци, дуже не може а трајање радног односа, када запослени ради у континуитету, мери се календарским временом. Прекид рада који је краћи од 30 радних дана није релевантан и не изазива никакве промене у радно правном статусу осим што, уместо зараде запосленом припада накнада зараде, како прописује чл.116 Закона о раду. Релевантан је онај прекид рада који је дужи од 30 радних дана, пошто изазива прекид радног односа на одређено време. Међутим, прекид радног односа није престанак радног односа већ стање у коме запослени не остварује права и обавезе из радног односа који формално постоји. Прекида рада нема за време привремене спречености за рад по прописима о здравственом осигурању, за време одсуствовања са рада уз накнаду зараде као и за време коришћења права на годишњи одмор. Радни однос заснован на одређено време постаје радни однос на неодређено време ако запослени настави да ради најмање 5 радних дана по истеку рока за који је засновао радни однос и тада долази до преображаја радног односа. Управо тог петог радног дана наставка рада долази до преображаја и то је најмања мера која је довољна да се он догоди јер сваки нови дан управо тај преображај чини убедљивијим.

Како је у конкретном случају суд на несумњив начин утврдио у смислу поменутог члана 37 ст.4 Закона о раду, испуњени су услови за прерастање радног односа из радног односа на одређено у радни однос на неодређено радно време. Несумњиво је утврђено да је тужиља почев од 15.јула 2011.године па до доношења оспореног решења-14.августа 2012.године, радила више од 12 месеци, тачније 13 месеци као и то да је по последњем уговору о раду бр.3518, који је закључила са тужеником 15.06.2012.године у трајању од два месеца, до 15.07.2012.године непрекидно радила 12 месеци при чему би услов стекла протеком минимално одређеног рока од 5 радних дана 20.јула 2012.године али будући да је тужиља, тражећи поништај решења о престанку рада се везала за датум 14.08.2012.године као дату, престанка радног односа по оспореном решењу, то је по оцени суда дан када се за тужиљу може утврдити да јој је радни однос на одређено време прерастао у радни однос на неодређено време при чему није било услова да јој се откаже Уговор о раду већ да се закључи нови уговор о раду за рад на неодређено време.

Имајући у виду управо овако утврђено чињенично стање суд је нашао да у конкретном случају стоје разлози за основаност тужбеног захтева тужиље те је одлучено као у ставу првом и другом изреке ове пресуде. У том смислу суд је оценио и основаност захтева тужиље који је везан за накнаду штете која се огледа у изгубљеној заради од момента престанка рада-август 2012.године, до дана враћања на рад, па је суд досудио тражене износе будући да њихову висину тужени није оспорио.

Одлука о камати заснована на чл.277 Закона о облигационим односима.

Одлука о парничним трошковима заснива се на чл.153 ст.1 ЗПП-а па су тужиљи која је у спору успела досуђени трошкови у износу од 19.500,00 динара, и то: за састав образложеног поднеска 9.000,00дин. и заступања на једном одржаном рочишту 10.500,00дин.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Рок за жалбу је 8 дана од дана пријема пресуде. Иста се изјављује овоме суду а за Апелациони суд у Београду.

Судија,
J. Isakov
 Јасмина Исаков, с.р.

